

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Josep
Andrés (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borj (Belgrad), Natàlia Boronat
(Moscou), Erena Calvo (Rabat), Joan Canela
(Johannesburg), Jordi Carreras (Nova York), Macià
Claramunt (Castelló), Miriam Diez (Roma), Joan Lluís
Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Amman), Ricard González
(Washington), Joan Antoni Guerrero (Andorra), Pere
Habet (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres),
Juli Martí (París), Iris Mir (Pequín), Federico Rivas
(Buenos Aires), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria
(Alacant), Gemma C. Serra (Berlín).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El procés de Garzón

La setmana passada Luciano Varela, magistrat del Tribunal Suprem, notificava el processament del jutge de l'Audiència Nacional espanyola Baltasar Garzón, per un delicte de prevaricació, que presumptament va cometre el magistrat en iniciar un sumari sobre la repressió durant el franquisme. Aquesta decisió, probablement, comportarà la suspensió del jutge. Així, doncs, es deixa en un atzucac la trajectòria d'un jutge que no ha passat precisament desapercebuda. Una trajectòria que ha arribat a esferes internacionals, amb processos com ara el del dictador xilè Augusto Pinochet, el d'Adolfo Scilingo, un dels militars implicats en els vols de la mort de la dictadura argentina —en els quals llançaven a mar, en ple vol, persones detingudes. Garzón també ha posat el punt de mira en administracions com l'americana, la israeliana o la italiana de Berlusconi. També ha actuat en casos estrella de la lluita contra el narcotràfic, com ara el cas *Naseiro*. O bé en casos de corrupció, com ara la investigació a Jesús Gil, el cas *Pretòria* o el cas *Gürtel* mateix. De fet, també té oberta una altra causa per aquest darrer cas, acusat d'haver ordenat les intercepcions telefòniques entre implicats del cas i els seus advocats. Garzón, després d'un breu pas per la política, en el PSOE de Felipe González, d'on va sortir escaldat, també va impulsar investigacions contra el terrorisme d'estat a Espanya, vinculat al GAL. El jutge estrella de l'Audiència Nacional espanyola, doncs, ha apeixat prou enemics al llarg de la seva trajectòria.

Però, probablement, la seva intensa activitat en l'anomenada lluita antiterrorista li ha permès de mantenir-se com un dels jutges més mediàtics. És un dels inspiradors de la doctrina jurídica del *tot és ETA*. Una doctrina amb la qual va fer tancar mitjans de comunicació, com *Egin* i *Egin Irratia*; va empaitar entitats culturals com AEK, entitat per a l'ensenyament del basc per a adults; o va impulsar processos d'il·legalització de l'esquerra independentista basca, amb la suspensió de l'activitat de Batasuna, o d'organitzacions juvenils. Aquest zel del jutge també el va aplicar al nostre país, quan va ordenar una ràtzia policíaca contra l'independentisme català, poques setmanes abans de començar els Jocs Olímpics de Barcelona, el 1992, amb la detenció de més de vint persones. I, en aquest terreny, el jutge hipercombatiu amb les injustícies de Xile, l'Argentina o Guantánamo, s'aclucava d'ulls davant les denúncies de tortures.

Però amb aquest full de serveis no en tenen prou, les estructures estatals que van sobreviure a la dictadura gràcies a una suau transició. El procés contra Garzón fa palès que el poder judicial espanyol ha fet un recorregut ben curt, durant aquests tres decennis. Un poder que no ha dubtat a processar un dels seus fidels servidors quan ha intentat remoure l'herència d'un passat blindat per llei. Ara, Garzón tastarà aquesta herència.

Als nostres lectors

Ja és públic el sumari del cas *Gürtel*. Una herència de l'era Aznar, que ha esclatat a les mans de Mariano Rajoy, just quan les enquestes li eren més favorables. I una trama que deixa en evidència el PP de València, i que agreuja el distanciament entre Francisco Camps i Rajoy. Analitzem aquesta trama de corrupció política i els seus efectes, i com aquesta corrupció respon a una manera de fer política que, al País Valencià, ha conviscut amb una normalitat inusitada a les institucions governades pel PP.

Aquesta setmana també hem de parlar de la repressió policíaca contra uns veïns que intenten que el seu barri, el Cabanyal de València, sobrevisqui.

Enric Rimbau, director